

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P9_TA(2021)0041

Ihmiskaupan vastaisen direktiivin täytäntöönpano

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. helmikuuta 2021 ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta annetun direktiivin 2011/36/EU täytäntöönpanosta (2020/2029(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 artiklan ja 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 8, 79 ja 83 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 3, 5 ja 23 artiklan,
- ottaa huomioon yleissopimuksen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi (Euroopan ihmisoikeussopimus),
- ottaa huomioon 5. huhtikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/36/EU ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2002/629/YOS korvaamisesta¹ (jäljempänä ’ihmiskaupan vastainen direktiivi’),
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston yleissopimuksen ihmiskaupan vastaisesta toiminnasta ja Euroopan neuvoston tätä alaa koskevat suositukset,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
- ottaa huomioon kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen (’Palermon sopimus’) ja sen lisäpöytäkirjat, etenkin lisäpöytäkirjan ihmiskaupan, erityisesti naisten ja lasten kaupan ehkäisemisestä, torjumisesta ja rankaisemisesta (’ihmiskauppaa koskeva YK:n lisäpöytäkirja’) ja lisäpöytäkirjan maitse, meritse ja ilmaitse tapahtuvan maahanmuuttajien salakuljetuksen kieltämisestä,
- ottaa huomioon YK:n yleissopimuksen lapsen oikeuksista ja sen valinnaisen pöytäkirjan lasten myynnistä, lapsiprostituutiosta ja lapsipornografiasta sekä 26. marraskuuta 2019

¹ EUVL L 101, 15.4.2011, s. 1.

annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman lasten oikeuksista YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen 30. vuosipäivän yhteydessä¹,

- ottaa huomioon kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon ihmiskauppaa, erityisesti nais- ja lapsikauppaa, käsittelevän YK:n erityisraportoijan työn,
- ottaa huomioon kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamisesta tehdyn YK:n yleissopimuksen ja erityisesti sen 6 artiklan, jolla pyritään torjumaan kaikenlaista naisten kauppaa ja naisten prostituutiosta hyötymistä,
- ottaa huomioon YK:n yleissopimuksen ihmisten kaupan ja toisten prostituutiosta hyötymisen tukahduttamisesta,
- ottaa huomioon neljännessä naisten maailmankonferenssissa 15. syyskuuta 1995 hyväksytyin Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman sekä myöhemmin YK:n erityisistunnoissa Peking +5 (2000), Peking +10 (2005) ja Peking +15 (2010) hyväksytyt päätösasiakirjat ja Peking +20 -tarkistuskonferenssin päätösasiakirjan,
- ottaa huomioon ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta annetusta EU:n direktiivistä laaditun YK:n yhteisen kannanoton, joissa vaaditaan, että ihmiskaupan uhreille on tarjottava kansainvälistä suojelua sukupuolisenä suvaitsemalla tavalla,
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) pakollista työtä koskevan sopimuksen vuodelta 1930 (nro 29), pakollista työtä koskevaan vuoden 1930 sopimukseen tehdyn pöytäkirjan vuodelta 2014, pakkotyön poistamista koskevan sopimuksen vuodelta 1957 (nro 105) sekä pakkotyötä (lisätoimenpiteet) koskevan suosituksen vuodelta 2014 (nro 203), lapsityön pahimpia muotoja koskevan yleissopimuksen vuodelta 1999 (nro 182) ja kotitaloustyöntekijöitä koskevan yleissopimuksen vuodelta 2011 (nro 189),
- ottaa huomioon YK:n yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat ohjaavat periaatteet,
- ottaa huomioon YK:n naisten syrjinnän poistamista käsittelevän komitean (CEDAW-komitea) 23. heinäkuuta 2015 antaman yleiskommentin nro 33 naisten oikeussuojan saatavuudesta,
- ottaa huomioon yleiskokouksen 25. syyskuuta 2015 hyväksymän Yhdistyneiden kansakuntien päätöslauselman ”Transforming our World: the 2030 Agenda for Sustainable Development” ja erityisesti sen kestävä kehityksen tavoitteen 5.2, joka koskee kaikenlaisen naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan lopettamista julkisissa ja yksityisissä yhteyksissä, kuten ihmiskauppa ja seksuaalinen tai muu hyväksikäyttö,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta (jäljempänä ’Istanbulin yleissopimus’),
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/29/EU rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista

¹ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0066.

vähimmäisvaatimuksista sekä neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS korvaamisesta¹ (jäljempänä 'uhrien oikeuksia koskeva direktiivi'),

- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/93/EU lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2004/68/YOS korvaamisesta² (jäljempänä 'seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjuntaa koskeva direktiivi',
- ottaa huomioon 18. kesäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/52/EY maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavia seuraamuksia ja toimenpiteitä koskevista vähimmäisvaatimuksista³,
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi⁴,
- ottaa huomioon 29. huhtikuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/81/EY oleskeluluvasta, joka myönnetään yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa tekeville kolmansien maiden kansalaisille, jotka ovat ihmiskaupan uhreja tai jotka ovat joutuneet laittomassa maahantulossa avustamisen kohteiksi⁵ (jäljempänä 'oleskelulupadirektiivi'),
- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/90/EY laittomassa maahantulossa, kauttakulussa ja maassa oleskelussa avustamisen määrittelystä⁶ ja 28. marraskuuta 2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/946/YOS rikosoikeudellisten puitteiden vahvistamisesta laittomassa maahantulossa, kauttakulussa ja maassa oleskelussa avustamisen ehkäisemistä varten⁷,
- ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2020 annetun komission tiedonannon uhrien oikeuksia koskevasta EU:n strategiasta (2020–2025) (COM(2020)0258),
- ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2012 annetun komission tiedonannon ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävästä EU:n strategiasta vuosiksi 2012–2016 (COM(2012)0286),
- ottaa huomioon 17. lokakuuta 2014 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Mid-term report on the implementation of the EU strategy towards the eradication of trafficking in human beings” (”Välikertomus ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävän EU:n strategian täytäntöönpanosta”) (SWD(2014)0318) ja siihen liittyvän ensimmäisen (COM(2016)0267), toisen (COM(2018)0777) ja kolmannen (COM(2020)0661) edistymiskertomuksen,

¹ EUVL L 315, 14.11.2012, s. 57.

² EUVL L 18, 21.1.2012, s. 7.

³ EUVL L 168, 30.6.2009, s. 24.

⁴ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 9.

⁵ EUVL L 261, 6.8.2004, s. 19.

⁶ EYVL L 328, 5.12.2002, s. 17.

⁷ EYVL L 328, 5.12.2002, s. 1.

- ottaa huomioon komission kertomuksen sen arvioimisesta, missä määrin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tarvittavat toimenpiteet ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta annetun direktiivin 2011/36/EU noudattamiseksi, annettu direktiivin 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti (COM(2016)0722),
- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2020 antamansa päätöslauselman sukupuolten tasa-arvosta EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikassa¹,
- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2019 antamansa päätöslauselman EU:n liittymisestä Istanbulin yleissopimukseen ja muista toimenpiteistä sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumiseksi²,
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman ihmiskaupan torjunnasta EU:n ulkosuhteissa³,
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2016 antamansa päätöslauselman ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta 5. huhtikuuta 2011 annetun direktiivin 2011/36/EU täytäntöönpanosta⁴,
- ottaa huomioon 26. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman seksuaalisen hyväksikäytön ja prostituution vaikutuksesta sukupuolten tasa-arvoon⁵,
- ottaa huomioon 4. joulukuuta 2017 annetun komission tiedonannon ”Selonteko ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävän EU:n strategian jatkotoimista ja uusien konkreettisten toimien määrittelystä” (COM(2017)0728),
- ottaa huomioon 5. maaliskuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Tasa-arvon unioni: sukupuolten tasa-arvostrategia 2020–2025” (COM(2020)0152),
- ottaa huomioon vuonna 2020 julkaistun komission selvityksen ihmiskaupan taloudellisesta, sosiaalisesta ja inhimillisestä hinnasta EU:ssa (”Study on the economic, social and human cost of trafficking in human beings within the EU”), vuonna 2020 julkaistun komission selvityksen jäsenvaltioiden kansallisten ja valtioiden välisten ohjauksjärjestelmien toiminnan tarkistamisesta (”Study on Reviewing the functioning of Member States’ national and transnational referral mechanisms”), vuonna 2020 julkaistun komission selvityksen ihmiskauppaa koskevasta tiedonkeruusta EU:ssa (”Study on Data collection on trafficking in human beings in the EU”) ja vuonna 2016 julkaistun komission selvityksen ihmiskaupan sukupuoliulottuvuudesta (”Study on the gender dimension of trafficking in human being”),
- ottaa huomioon vuonna 2018 annetun yhteisen julkilausuman, jossa sitoudutaan tekemään yhteistyötä ihmiskaupan torjumiseksi ja jonka ovat allekirjoittaneet Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirasto (EASO), Euroopan unionin perusoikeusvirasto, Euroopan unionin lainvalvontayhteistyövirasto (Europol), Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön virasto (Eurojust), Euroopan elin- ja työolojen

¹ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0286.

² Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0080.

³ EUVL C 101, 16.3.2018, s. 47.

⁴ EUVL C 76, 28.2.2018, s. 61.

⁵ EUVL C 285, 29.8.2017, s. 78.

- kehittämissäätiö (Eurofound), Euroopan unionin lainvalvontakoulutusvirasto (CEPOL), Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus (EMCDDA), vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaava Euroopan unionin virasto (eu-LISA), Euroopan raja- ja merivartiiovirasto (Frontex) ja Euroopan tasa-arvoinstituutti (EIGE),
- ottaa huomioon Europolin 18. helmikuuta 2016 antaman tilanneraportin ihmiskaupasta Euroopan unionissa,
 - ottaa huomioon Europolin 18. lokakuuta 2020 antaman raportin ihmiskaupan torjumisen haasteista digitaalisella aikakaudella (”The challenges of countering human trafficking in the digital era”),
 - ottaa huomioon vakavaa ja järjestäytyneitä rikollisuutta koskevan Europolin uhkakuvarvion (SOCTA) 2017,
 - ottaa huomioon 15. toukokuuta 2020 annetun Europolin alaisen ihmisten salakuljetusta tutkivan eurooppalaisen keskuksen neljännen vuosikertomuksen,
 - ottaa huomioon 29. toukokuuta 2015 annetun Euroopan unionin perusoikeusviraston vakavaa työvoiman riistoa käsittelevän raportin ”Severe labour exploitation: workers moving within or into the European Union”,
 - ottaa huomioon Eurostatin 17. lokakuuta 2014 antaman ihmiskaupparaportin,
 - ottaa huomioon kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen (UNTOC) sopimuspuolten konferenssin päätöslauselman 9/1 UNTOC:n ja sen pöytäkirjojen täytäntöönpanon tarkastelumekanismien luomisesta,
 - ottaa huomioon kansainvälisestä suojelusta 7. huhtikuuta 2006 annetut YK:n pakolaisjärjestön suuntaviivat ”The application of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees to victims of trafficking and persons at risk of being trafficked”,
 - ottaa huomioon YK:n huume- ja rikosjärjestön (UNODC) ihmiskauppaa käsittelevän raportin ”Global Report on Trafficking in Persons 2018”,
 - ottaa huomioon YK:n naisten syrjinnän poistamista käsittelevän komitean (CEDAW-komitea) 6. marraskuuta 2020 antaman yleiskommentin nro 38 naisten ja tyttöjen kaupasta yleisen muuttoliikkeen yhteydessä,
 - ottaa huomioon parlamentin tutkimuspalvelujen pääosaston 15. syyskuuta 2020 julkaiseman direktiivin 2011/36/EU Euroopan tason täytäntöönpanon arvioinnin¹,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan sekä valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatimista koskevasta lupamenettelystä 12. joulukuuta 2002 tehdyn puheenjohtajakokouksen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja liitteen 3,

¹ Euroopan tason täytäntöönpanon arviointi – ”Implementation of Directive 2011/36/EU: Migration and gender issues”, parlamentin tutkimuspalvelujen pääosasto, jälkiarviointiyksikkö, 15. syyskuuta 2020.

- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan työjärjestyksen 58 artiklan mukaisen yhteiskäsittelyn,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön (A9-0011/2021),
- A. toteaa, että ihmiskauppa loukkaa ihmisarvoa ja ihmisen fyysistä ja psyykkistä koskemattomuutta ja että sitä tapahtuu päivittäin ympärillämme ja se loukkaa perusteellisesti perusoikeuksia, kuten Euroopan unionin perusoikeuskirjan 5 artiklan 3 kohdassa todetaan;
- B. ottaa huomioon, että ihmiskauppa on vahvasti sukupuolittunut ilmiö, sillä vuosina 2017 ja 2018 lähes kolme neljäsosa¹ kaikista EU:ssa ilmoitetusta uhreista oli naisia ja tyttöjä, joita kaupattiin ennen kaikkea seksuaalista hyväksikäyttöä varten; ottaa huomioon, että seksuaalinen hyväksikäyttö on ollut eniten raportoitu ihmiskaupan syy EU:ssa vuodesta 2008 lähtien;
- C. ottaa huomioon, että rekisteröityjen ihmiskaupan uhrien määrä on kasvanut komission viimeisimmällä tutkimuskaudella (2017 ja 2018) edelliseen tutkimuskauteen verrattuna ja kasvu vain jatkuu²; ottaa huomioon, että uhrien todellinen määrä on todennäköisesti huomattavasti suurempi kuin ilmoitettu määrä, sillä monet uhrit jäävät huomaamatta;
- D. ottaa huomioon, että lasten osuus ihmiskaupan uhreista on huomattava; toteaa, että 78 prosenttia kaikista ihmiskaupan kohteeksi joutuneista lapsista on tyttöjä ja 68 prosenttia ihmiskaupan kohteeksi joutuneista aikuisista on naisia³;
- E. ottaa huomioon, että sukupuolten eriarvoisuus, köyhyys, pakkomuutto, työttömyys, sosioekonomisten mahdollisuuksien puute, koulutusmahdollisuuksien puute, sukupuoleen perustuva väkivalta, syrjintä ja marginalisointi sekä korruptio ovat asioita, jotka tekevät ihmisistä ja erityisesti naisista ja lapsista alttiita ihmiskaupalle; toteaa, että ihmiskaupan perimmäisiin syihin ei ole edelleenkään puututtu riittävästi;
- F. ottaa huomioon, että ihmiskaupan uhrit joutuvat usein moniperusteisen ja risteävän syrjinnän ja väkivallan kohteeksi muun muassa sukupuolen, iän, rodun, vammaisuuden, etnisen alkuperän, kulttuurin ja uskonnon sekä kansallisen tai yhteiskunnallisen alkuperän tai muun aseman perusteella ja että nämä syrjinnän muodot voivat itsessään lietsoa ihmiskauppaa⁴;
- G. toteaa, että ihmiskaupan muotoja on monia mutta ne kaikki perustuvat uhrien luontaisen haavoittuvuuden hyödyntämiseen ja niiden tarkoituksena on ihmisten hyväksikäyttö ja että ihmiskaupan uhrit harjoittavat monenlaista laillista ja laitonta toimintaa, joista voidaan mainita esimerkkeinä maatalous, elintarvikkeiden jalostus, seksiteollisuus, kotitaloustyö, tuotantotyö, hoivatyö, siivous, muut alat (erityisesti palvelualat), kerjääminen, pakkoavioliitto, seksuaalinen hyväksikäyttö sekä verkossa että sen ulkopuolella, laittomat adoptiot ja ihmisen elinten kauppa; ottaa huomioon, että on

¹ Komission kolmas kertomus edistymisestä ihmiskaupan torjunnassa (2020) (ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta annetun direktiivin 2011/36/EU 20 artiklassa edellytetty) (COM(2020)0661).

² COM(2020)0661, s. 1.

³ ”Data Collection on Trafficking in Human Beings in the EU”, 2020.

⁴ COM(2020)0661, s. 1.

myös muita ihmiskaupan muotoja, jotka jäävät usein rekisteröimättä ja ilmoittamatta, ja toteaa, että osa näistä, muun muassa pakkoavioliitot ja kotiorjuus, on vahvasti sukupuolittuneita;

- H. ottaa huomioon, että viime vuosina muuttajat ja turvapaikanhakijat ovat osoittautuneet olevan erityisessä vaarassa joutua ihmiskaupan uhriksi; toteaa, että heistä ilman huoltajaa olevat alaikäiset ja naiset ovat ihmiskauppaverkostojen erityinen kohderyhmä;
- I. toteaa Europolin varoittaneen, että covid-19-pandemian vaikutukset saattavat lisätä uhrien määrää entisestään¹ ja vähentää sen todennäköisyyttä, että lainvalvontaviranomaiset paljastavat ihmiskauppiaat, ja että covid-19-kriisin synnyttämällä talouslamalla voi myös olla vaarallisia seurauksia ihmiskaupan alalla²; ottaa huomioon, että kriisin alettua ihmiskaupan uhrien tilanne on huonontunut ja että heitä on ollut vaikea saada tukipalvelujen piiriin;
- J. toteaa, että Europolin mukaan³ digitaalitekniikan käyttö on lisännyt rikollisten mahdollisuuksia harjoittaa ihmiskauppaa erilaisia hyväksikäyttötarkoituksia varten; ottaa huomioon, että ihmiskauppiaat hyödyntävät uusia teknologioita seksuaalisen hyväksikäytön kaikissa vaiheissa, alkaen uhrien värväämisestä ja mainostamisesta aina uhrien kiristämiseen ja heidän liikkeidensä valvomiseen; toteaa, että nämä uudet työkalut auttavat ihmiskauppiaita toimimaan nimettömänä ja hankaloittavat lainvalvontaviranomaisten työtä heidän paljastamiseksi; toteaa, että verkossa tapahtuva vuorovaikutus luo sekä riskejä että mahdollisuuksia rikollisille, uhreille ja lainvalvontaviranomaisille;
- K. ottaa huomioon, että ihmiskauppa on edelleenkin monimutkainen ja yleinen rikos, joka haittaa mahdollisuuksia saavuttaa kaikki kestävä kehityksen tavoitteet, etenkin tavoitteet 5 (sukupuolten tasa-arvo), 8 (ihmisarvoinen työ ja talouskasvu), 16 (rauha, oikeudenmukaisuus ja hyvä hallinto) ja 17 (yhteistyö ja kumppanuus);
- L. ottaa huomioon, että ihmiskauppa on ennen kaikkea vakava rikos yksittäisiä henkilöitä vastaan mutta se myös aiheuttaa yhteiskunnalle kuluja, jotka johtuvat esimerkiksi julkisten palvelujen, kuten lainvalvonnan palvelujen, erikoispalvelujen, terveydenhoitopalvelujen ja sosiaaliturvapalvelujen, käytön lisääntymisestä, menetetyistä taloudellisista tuotoksista, elämänlaadun heikkenemisestä ja ihmiskaupan torjuntatoimien koordinoinnista; ottaa huomioon, että näiden kustannusten arvioidaan olleen 3 700 524 433 euroa 28 jäsenvaltion EU:ssa⁴;
- M. ottaa huomioon, että ihmiskauppa on monimutkainen kansalliset rajat ylittävä ilmiö, jota voidaan torjua tehokkaasti vain, jos EU:n toimielimet, jäsenvaltiot, kolmannet maat ja kansainväliset organisaatiot tekevät yhteistyötä koordinoitusti; katsoo, että kansainvälinen yhteistyö on olennaisen tärkeää ihmiskaupan kitkemiseksi erilaisten olemassa olevien sisäisten ja ulkoisten toimintapolitiikkojen, kuten Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian ja ihmisoikeuksia ja demokratiaa

¹ COM(2020)0661, s. 1.

² <https://www.europol.europa.eu/publications-documents/challenges-of-countering-human-trafficking-in-digital-era>

³ <https://www.europol.europa.eu/publications-documents/challenges-of-countering-human-trafficking-in-digital-era>

⁴ ”Study on the economic, social and human costs of trafficking in human beings within the EU” (2020).

koskevan toimintasuunnitelman 2020–2024, synergioiden avulla sekä asianomaisissa maissa toteutettavien asiaa koskevien tiedotuskampanjoiden avulla; katsoo, että ihmiskauppa olisi otettava huomioon sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskevan kolmannen toimintasuunnitelman lainsäädäntötyössä;

- N. ottaa huomioon, että monissa jäsenvaltioissa ihmiskaupan uhrien tehokas havaitseminen on edelleenkin vaikeaa erilaisista syistä, joita ovat muun muassa puutteellinen kielitaito ja haluttomuus ilmoittaa asiasta poliisille tai heikot lainvalvontavalmiudet; ottaa huomioon, että uhriksi joutuneiden lasten tunnistaminen on usein vaikeampaa siksi, että he eivät itse ymmärrä olevansa uhreja; ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden velvollisuutena on noudattaa asianmukaista huolellisuutta ihmiskaupan ehkäisemiseksi, tutkia ihmiskauppatapauksia ja rangaista siihen syyllistyneitä, tukea ja voimaannuttaa uhreja ja kunnioittaa heidän ihmisarvoaan sekä tarjota heille suojelua ja oikeussuojakeinoja; toteaa, että muussa tapauksessa jäsenvaltiot loukkaavat tai heikentävät uhrien ihmisoikeuksia ja perusvapauksia tai mitätöivät ne;
- O. ottaa huomioon, että ihmiskaupan vastaisessa direktiivissä vahvistetaan vähimmäisvaatimukset, joita on sovellettava koko Euroopan unionin alueella ihmiskaupan ehkäisemisessä ja torjumisessa ja uhrien suojelemisessa, ja esitetään ihmiskaupan määritelmä; toteaa, että ihmiskaupan vastaisen direktiivin täydellinen ja asianmukainen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen täysimääräinen täytäntöönpano on paitsi pakollista myös välttämätöntä, jotta ihmiskaupan torjumisessa voidaan edistyä;
- P. ottaa huomioon, että kaikkien seurantakertomusten mukaan lähes kymmenen vuotta ihmiskaupan vastaisen direktiivin hyväksymisen jälkeen jäsenvaltiosalla on edelleen esteitä sen kattavalle täytäntöönpanolle ja näin ollen useimmat uhrit jäävät huomaamatta ja rikostentekijöiden syytteeseen asettaminen ja tuomitseminen on vähäistä; ottaa huomioon, että ihmiskaupaa koskevan kansallisen lainsäädännön ja politiikan kattavuudessa ja täytäntöönpanossa on merkittäviä puutteita, joita rikollisjärjestöt voivat hyödyntää aktiivisesti ja jotka jättävät suuria ihmisryhmiä tavallista alttiimmiksi hyväksikäytölle;
- Q. toteaa, että uhrien oikeuksia koskevan direktiivin täytäntöönpano ei ole ollut tyydyttävää, mikä johtuu erityisesti direktiivin puutteellisesta ja/tai virheellisestä saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä;
- R. ottaa huomioon, että ihmiskauppa on erittäin kannattava järjestäytyneen rikollisuuden muoto ja näin ollen kysyntä ja tuotto ohjaavat sitä; toteaa, että kysynnän vähentäminen, myös naisten ja tyttöjen seksuaalisen hyväksikäytön osalta, on asetettava ihmiskaupan torjunnan keskiöön; ottaa huomioon, että ruumiillinen, henkinen ja seksuaalinen väkivalta ovat seksuaalista hyväksikäyttöä varten tapahtuvan ihmiskaupan ja naisiin kohdistuvan väkivallan rakenneosia;
- S. katsoo, että ratifioimalla Istanbulin yleissopimuksen EU voisi täydentää EU:n ja jäsenvaltioiden toimia ihmiskaupan torjumiseksi;
- T. toteaa, että vakavaa työvoiman riistoa tapahtuu monilla talouden aloilla EU:ssa ja se vaikuttaa sekä EU:n että EU:n ulkopuolisten maiden kansalaista koostuviin erilaisiin

rajatyöntekijäryhmiin; katsoo, että perusoikeusviraston suosituksen¹ mukaisesti tällaisiin käytäntöihin olisi puututtava muun muassa työolojen kohdennettuihin tarkastuksiin perustuvan kattavan järjestelmän avulla;

1. huomauttaa, että EU:n tasolla tarvitaan koordinoitua, yhdenmukaistettua ja johdonmukaista kehystä, joka perustuu tehokkaampiin arviointi- ja seurantamekanismeihin ja jolla taataan ihmiskaupan tehostettu ennaltaehkäisy sekä ihmiskaupan uhrien tukeminen, avustaminen ja suojelu ja pyritään poistamaan ihmiskauppa kokonaan muun muassa uhrien oikeuksia koskevan direktiivin, oleskelulupadirektiivin, seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjuntaa koskevan direktiivin ja korvausdirektiivin² mukaisten oikeuksien koordinoitulla täytäntöönpanolla, sillä ihmiskauppa on rikos, jolla on rajatylittävä ulottuvuus, eikä sitä siten voida käsitellä yksin kansallisella tasolla;
2. antaa komissiolle tunnustusta sen tekemästä hyvästä työstä ihmiskaupan vastaisen EU:n toiminnan koordinoinnissa ja ihmiskaupan eri näkökohtia koskevan tieto- ja näyttöpohjan kehittämisessä, kuten sukupuoliulottuvuutta ja erityisesti lasten haavoittuvuutta koskevassa tutkimuksessa; kehottaa komissiota varmistamaan tehtävän työn jatkuvuuden nimittämällä kokopäiväisen EU:n ihmiskaupan torjunnan koordinaattorin, jolla on asianmukainen asiantuntemus ja selkeä mandaatti ja joka työskentelee jäsenvaltioiden ja kansalaisyhteiskunnan kansallisista edustajista muodostuvan verkoston kanssa johdonmukaisen yhteistyön varmistamiseksi;
3. korostaa, että turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston (AMIF), Daphne-ohjelman, Euroopan sosiaalirahasto plussan ja sisäisen turvallisuuden rahaston (ISF) ohjelmien rahoitusta on edelleen tärkeää käyttää ihmiskaupan torjuntaa koskeviin hankkeisiin ja että on tärkeää hyödyntää myös muita käytettävissä olevia välineitä, muun muassa EU:n ohjelmia, esimerkiksi kansalaisten, tasa-arvon, perusoikeuksien ja arvojen ohjelmaa, erilaisia rahoitusvälineitä, kuten naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välinettä (NDICI) ja EU:n Afrikka-hätärahastoa, sekä sellaisia aloitteita kuin EMPACT ja EU:n ja YK:n Spotlight- ja Glo.ACT-aloitteet; muistuttaa ihmiskaupan sukupuoliulottuvuuteen liittyvien aloitteiden ja hankkeiden tarpeesta ja kehottaa suorittamaan EU:n rahoittamia hankkeita koskevan kattavan politiikkatoimien uudelleentarkastelun; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan vakaan rahoituksen ja tarvittavat työntekijät uhrien tunnistamiseksi ja suojelemiseksi ja on huolissaan uhrien tukijärjestöjen ja erityisesti naisia tukevien järjestöjen riittämättömästä rahoituksesta, sillä niillä on ankarien rahoitusleikkausten vuoksi vaikeuksia jatkaa palvelujen tarjoamista uhreille;
4. korostaa, että johdonmukaisten, vertailukelpoisten ja yksityiskohtaisten tietojen puute haittaa edelleen ihmiskaupan laajuuden ja suuntausten asianmukaista ja näyttöön perustuvaa arviointia; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään kaikenlaisia ihmiskaupan muotoja koskevien tietojen tutkimiseen, analysointiin ja keruuseen liittyviä toimia ja rahoitusta sekä parantamaan tietolähteiden välistä koordinoitua kansallisella ja EU:n tasolla ja keräämään ajantasaisempia, keskitetympiä ja kattavampia tietoja, jotka on eritelty ihmiskaupan tyyppin, iän ja sukupuolen sekä rodun ja etnisen alkuperän mukaan

¹ ”Severe labour exploitation: workers moving within or into the European Union”, <http://fra.europa.eu/en/publication/2015/severe-labour-exploitation-workers-moving-within-or-european-union>

² Neuvoston direktiivi 2004/80/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, rikoksen uhreille maksettavista korvauksista (EUVL L 261, 6.8.2004, s. 15).

ja joihin sisältyvät maan sisäisen ihmiskaupan uhrit, keräämällä tilastotietoja yhteistyössä asianomaisten institutionaalisten toimijoiden, kansalaisyhteiskunnan, EIGEn ja kaikkien asiaankuuluvien kansainvälisten järjestöjen kanssa kunnioittaen asianmukaisesti oikeutta yksityisyyteen ja henkilötietojen suojaan; kehottaa komissiota keräämään ja julkaisemaan tällaisia EU:ta koskevia tietoja säännöllisesti;

5. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että tehdään ero ihmiskaupan ja salakuljetuksen välillä, sillä ne edellyttävät syvällisempää analyysia ja erilaisia lainsäädäntö- ja politiikkatoimia; korostaa, että niiden sekoittaminen toisiinsa johtaa usein siihen, että uhreja ei tunnisteta asianmukaisesti eikä varmisteta, että he voivat käyttää suojelutoimenpiteitä ja välttää toissijaisen uhriksi joutumisen;
6. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan digitaalitekniikan, sosiaalisen median ja internetin palvelujen käyttöä tärkeimpinä ihmiskaupan uhrien värväyksessä käytettävänä välineinä ja kehottaa niitä parantamaan lainvalvontaviranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen valmiuksia torjua ihmiskauppaa huolehtimalla siitä, että niillä on tarvittava tekninen tietämys ja tähän tarkoitukseen varatut resurssit, joiden avulla ne voivat vastata uusien teknologioiden asettamiin haasteisiin; kehottaa niitä myös hyväksymään kolmannen osapuolen vastuuta koskevat säännöt teknologiayrityksille, jotka isännöivät hyväksikäyttömateriaalia, parantamaan lainsäädännöllisiä välineitä, joita käytetään oikeudenkäynneissä ja ihmiskauppioiden syytteeseen asettamisessa, edistämään tietojenvaihtoa ja yhteistyötä asiaankuuluvien viranomaisten, internetpalveluntarjoajien ja sosiaalisen median yritysten välillä, edistämään ihmiskauppaa koskevia julkisia tiedotuskampanjoita kaikkialla EU:ssa kunnioittaen uhrien oikeutta yksityisyyteen ja turvallisuuteen ja varmistaen heidän perusoikeutensa ja tietosuojansa sekä lisäämään tukea maiden rajat ylittävän asiantuntemuksen ja teknologiapohjaisten ratkaisujen kehittämiseksi esimerkiksi uhrien värväyksen estämiseksi;
7. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan kybertietoisuuden etusijalle kouluille, korkeakouluille, yritysyhteisöille ja tutkimuslaitoksille suunnatuissa kampanjoissa ja hyödyntämään olemassa olevaa asiantuntemusta, muun muassa Better Internet for Kids -portaalia; korostaa, että on tärkeää lisätä tietoisuutta sosiaalisessa mediassa tapahtuvasta ihmiskaupasta, jotta ehkäistään uusien uhrien joutuminen ihmiskauppaverkostoihin; kehottaa komissiota ottamaan alustat aktiivisesti mukaan laatimaan yhteisiä toimintaohjeita ja toimintasuunnitelmia, joiden avulla ehkäistään ja torjutaan verkossa tapahtuvaa ihmiskauppaa;

Uhrien tunnistaminen, suojeleminen, auttaminen ja tukeminen

8. korostaa, että uhrien varhainen tunnistaminen on edelleen yksi täytäntöönpanon suurimmista haasteista ja yksi tärkeimmistä haasteista sen kannalta, että uhrit voivat käyttää oikeuksiaan; kehottaa jäsenvaltioita suojelemaan uhreja, jakamaan vastuun ihmiskaupan uhrien tunnistamisesta ja mahdollisuuksia sitä koskevan tietoisuuden lisäämiseen prosessin kaikissa vaiheissa useammille toimijoille, muun muassa kansalaisyhteiskunnan järjestöjen edustajille, lainvalvontaviranomaisille, maahanmuutto- ja turvapaikkaviranomaisille, työsuojelutarkastajille ja sosiaalityöntekijöille tai terveydenhuoltohenkilöstölle sekä muille asiaan liittyville ammattilaisille ja toimijoille; korostaa, että tarvitaan lähestymistapa, joka pohjautuu neljään perusstrategiaan, jotka ovat ennaltaehkäisy, syytteeseenpano, uhrien suojeleminen ja monitasoiset kumppanuudet; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita varaamaan riittävästi rahoitusta ihmiskaupan uhrien tunnistamiseen, suojelemiseen, avustamiseen ja

tukemiseen kaikissa vaiheissa; korostaa, että varhaisessa tunnistamisessa on otettava huomioon korkean riskin alojen ja ryhmien, kuten nais- ja tyttöuhrien, erityispiirteet;

9. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita takaamaan tosiasiallisesti uhrien oikeudet antamalla mahdollisimman varhaisessa vaiheessa oikeusapua, muun muassa helposti saatavilla olevaa tietoa heidän laillisista oikeuksistaan, sekä suojelemaan ja tukemaan heitä sukupuoli- ja lapsisensitiivisellä lähestymistavalla varmistaen samalla täydentävyyden uhrien oikeuksia koskevan direktiivin kanssa; muistuttaa, että ihmiskaupan vastainen direktiivi velvoittaa jäsenvaltiot toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että toimivaltaisilla viranomaisilla on mahdollisuus jättää ihmiskaupan uhrin syyttämättä tai seuraamuksetta osallistumisesta rikolliseen toimintaan, johon heidät on pakotettu;
10. pitää valitettavana, että monissa jäsenvaltioissa ei ole haavoittuville uhreille tarkoitettua kohdennettuja suojeluohjelmia; korostaa, että on tärkeää toteuttaa toimenpiteitä, joilla pyritään vastaamaan haavoittuvassa tilanteessa olevien uhrien erityistarpeisiin, sekä tarjota erityistä neuvontaa seksuaalista hyväksikäyttöä varten tapahtuvan ihmiskaupan uhreille; korostaa tarvetta varmistaa ehdoilla annettava ja yksilöllinen suojeleminen, apu ja tuki uhreille ottaen myös huomioon heidän välittömät huollettavansa, myös oikeusmenettelyissä, jotka liittyvät ihmiskauppiaita tai hyväksikäyttäjiä vastaan nostettuihin rikossyytteisiin ja siviilikanteisiin tai muihin toimiin heitä vastaan; kehottaa panemaan tehokkaasti täytäntöön uhrien oikeuksia koskevan direktiivin ja siihen liittyvän lainsäädännön kaikissa jäsenvaltioissa soveltaen sukupuoliperusteista ja uhrilähtöistä lähestymistapaa; muistuttaa, että henkilöitä, jotka tekevät työtä ihmiskaupan uhrien suojelemiseksi ja auttamiseksi, ei pitäisi asettaa rikosoikeudelliseen vastuuseen mistään tähän liittyvästä työstä;
11. toteaa, että ihmiskaupan uhrin tarvitsevat erityispalveluita, kuten turvallista lyhyt- ja pitkäaikaista majoitusta, todistajansuojelua, terveydenhoitoa ja neuvontaa, käänös- ja tulkkaukspalveluja, oikeussuojaa, korvauksia, mahdollisuutta kouluttautua ja oppia asuinmaansa kieltä, työmarkkinoille pääsyä ja työhön sijoittamista, (uudelleen)kotouttamisapua, uudelleensijoittamisapua ja yksilöllistettyjä palveluja siten, että sukupuolinäkökulma otetaan erityisesti huomioon; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan sukupuolispesifin, asianmukaisen ja kohdennetun palvelujen tarjoamisen ihmiskaupan uhreille;
12. pitää valitettavana sitä, että haavoittuvassa tilanteessa olevien henkilöiden, kuten naisten, lasten, hlbt-henkilöiden, vammaisten henkilöiden sekä rodullistettuihin ryhmiin kuuluvien henkilöiden erityistarpeet sivuutetaan usein, ja kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että uhreille tarjotaan sukupuolispesifejä ja heidän tarpeisiinsa soveltuvia palveluja ja tukea; pyytää jäsenvaltioita ottamaan erityisesti huomioon hlbt-henkilöiden tarpeet, koska he ovat erittäin alttiita ihmiskaupalle seksuaaliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin perustuvan syrjinnän eri muotojen kumulatiivisten vaikutusten takia;
13. huomauttaa, että komission kolmen edistymiskertomuksen mukaan romaniyhteisöt ovat erittäin alttiita kaikenlaiselle ja erityisesti naisiin ja lapsiin kohdistuvalle ihmiskaupalle ja hyväksikäytölle; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan erityisiä toimenpiteitä ihmiskaupan torjumiseksi vuosien 2020–2030 romanien kansallisten integrointistrategioiden kautta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita keräämään ihmiskaupan uhreista heidän etniseen taustaansa perustuvia tilastotietoja;

14. on huolestunut siitä, että ihmiskaupan uhrit eivät usein saa riittävästi tietoa oikeuksistaan tai heidän saatavillaan olevista avustus- tai tukitoimenpiteistä; korostaa, että on tärkeää saada selkeää ja johdonmukaista tietoa uhreille ja etulinjan henkilöstölle, joka saattaa joutua tekemisiin uhrien kanssa;
15. korostaa, että vaikka covid-19-pandemian kaikkia vaikutuksia ei vielä voida mitata, on kuitenkin selvää, että kriisi vaikuttaa suhteettomasti haavoittuvimpiin ihmiskaupan uhriin, erityisesti naisiin, lapsiin ja epävarmoissa tilanteissa oleviin henkilöihin, ja että se on pakottanut monet suojat sulkemaan ovensa tai keskeyttämään toimintansa raportoitujen tartuntojen takia, minkä vuoksi ihmiskaupan uhrit ovat jääneet ilman majoitusta, terveydenhoitoa ja oikeusapua; painottaa tässä yhteydessä, että hoiva- ja sosiaalipalvelujen saatavuus on taattava ilman syrjintää; muistuttaa, että ihmiskaupan taustalla olevat perimmäiset syyt ovat pahentuneet pandemian aikana, kun heikoimmassa asemassa oleva väestö on suuremmissa vaaroissa joutua ihmiskaupan kohteeksi ja verkkomainosten, joissa esiintyy ihmiskaupan uhreja, lapsia kohteeksi ottavien seksuaalisten saalistajien ja verkossa tapahtuvan seksuaalisen hyväksikäytön määrä on lisääntynyt ja lapsipornografian kysyntä on kasvanut; kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään tehokkaisiin toimiin kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja EU:n virastojen, kuten maaliskuussa 2020 raportin ”Pandemic profiteering: how criminals exploit the COVID-19 crisis” julkaisseen Europolin, tuella; kehottaa analysoimaan tarkemmin covid-19-pandemian vaikutuksia mahdollisiin ihmiskaupan uhriin sekä yleensä ihmiskaupan rakenteeseen ja toimintaan, jotta voidaan laatia erityistoimenpiteitä ihmiskaupan poistamiseksi;
16. huomauttaa, että tarvitaan täysin toimivia ja johdonmukaisia kansallisia ohjautumisjärjestelmiä, joita koordinoidaan ylikansallisten ohjausmekanismien kanssa ja joita rahoitetaan erityisillä kohdennetuilla määrärahoilla, jotta voidaan vastata eri toimijoiden koordinointiin liittyviin haasteisiin sekä puutteisiin, jotka johtavat rajalliseen luottamukseen uhrien keskuudessa, millä voi olla kielteinen vaikutus tehokkaisiin ohjauksiin; korostaa, että poliisin ja kansalaisjärjestöjen välisen hyvän yhteistyön tulisi täydentää kattavaa kansallista ohjautumisjärjestelmää, jossa määritellään kaikkien asiaankuuluvien toimijoiden tehtävät ja vastuut¹ siten, että voidaan suojella ja edistää uhrien perusoikeuksia; kannustaa jäsenvaltioita perustamaan ihmiskaupan uhrien tukemiseen ja vastaanottamiseen erikoistuneita kansallisia keskuksia ja helpottamaan kyseisten keskusten sekä lainvalvontaviranomaisten ja asianomaisten EU:n virastojen välistä suoraa ja tehokasta rajatylittävää yhteistyötä;
17. kehottaa komissiota seuraamaan ja arvioimaan uhreille maksettavien korvausten tilannetta jäsenvaltioissa ja rajojen yli saatavuuden, toteutuksen ja tosiasiallisten maksujen osalta sekä esittämään erityistoimenpiteitä paremman, nopeamman ja maksuttoman oikeusavun ja korvausten saatavuuden varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa rajoittamatta muita vahingonkorvausmuotoja;
18. on tyytyväinen päätökseen perustaa kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ja sen pöytäkirjojen täytäntönnäpön arviointimekanismi ja sen arviointiprosessin käynnistämiseen vuonna 2020; kehottaa komissiota tekemään itsestään roolimallin tässä arviointiprosessissa; korostaa, että on tärkeää lisätä ymmärrystä ihmiskaupasta

¹ Euroopan neuvoston ihmiskaupan vastaisen toiminnan asiantuntijaryhmä (GRETA) muun muassa suosittelee varmistamaan ohjautumisjärjestelmän soveltamisen turvapaikanhakijoihin ja säilöön otettuihin maahanmuuttajiin.

monimutkaisena ja jatkuvasti muotoaan muuttavana rikoksena; kehottaa jäsenvaltioita ja EU:n toimielimiä varmistamaan, että ihmisoikeusperustaiset toimet ovat edelleen ihmiskaupan analysoinnin ja sen vastaisten toimien ytimessä, ja muistuttaa tarpeesta tehdä yhteistyötä kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa; painottaa Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien tärkeää roolia; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita liittymään YK:n ihmiskaupan vastaiseen kansainväliseen kampanjaan; kehottaa jäsenvaltioita ratifioimaan kaikki ihmiskauppaa koskevat asiaankuuluvat kansainväliset välineet, mukaan lukien Euroopan neuvoston yleissopimus ihmiskaupan vastaisesta toiminnasta;

Ihmiskauppa sukupuolittuneena rikoksena ja seksuaalista hyväksikäyttöä varten tapahtuvan ihmiskaupan torjunta

19. korostaa, että seksuaalinen hyväksikäyttö on vuodesta 2008 lähtien ollut ja on edelleen yleisin ja eniten raportoitu ihmiskaupan muoto EU:ssa, sillä seksuaalista hyväksikäyttöä varten harjoitettavan ihmiskaupan uhrien osuus on 60 prosenttia; panee merkille, että 92 prosenttia näistä uhreista on naisia ja tyttöjä ja että yli 70 prosenttia ihmiskauppiaista on miehiä¹, mikä kuvastaa sitä, että seksuaalista hyväksikäyttöä varten harjoitettavan ihmiskaupan juuret ovat sukupuolten epätasa-arvossa;
20. kehottaa siksi jäsenvaltioita toteuttamaan erityistoimenpiteitä, joilla puututaan sukupuoleen perustuvaan väkivaltaan, naiseen ja alaikäisiin kohdistuvaan väkivaltaan, väkivallan sosiaaliseen hyväksyntään ja rankaisemattomuuden kulttuuriin sekä rakenteelliseen sukupuolten eriarvoisuuteen ja stereotyyppioihin, jotka ovat ihmiskaupan perimmäisiä syitä, erityisesti toteuttamalla koulutus-, tiedotus- ja valituskampanjoita, joita täydennetään parhaiden käytäntöjen vaihdolla, mukaan lukien ohjelmat ja kurssit vuoropuhelun edistämiseksi miesten ja poikien kanssa; suosittelee, että komissio vahvistaa ja kehittää EU:n ihmiskaupan vastaisen lainsäädännön täytäntöönpanon seurannan sukupuolittuvuutta, ja kehottaa komissiota jatkamaan tämän seuraamista arvioidessaan ihmiskaupan vastaisen direktiivin noudattamista ja täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa;
21. kehottaa komissiota tutkimaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, miten seksuaalipalvelujen kysyntä edistää ihmiskauppaa, koska Europolin antamien tietojen mukaan sen vuoksi, että prostituutio on joissakin jäsenvaltioissa laillista, ihmiskauppiaiden on huomattavasti helpompi käyttää oikeusympäristöä uhriensa hyväksikäyttöön²; muistuttaa, että Europolin havaintojen mukaan joissakin EU:n jäsenvaltioissa, joissa prostituutio on laillista, epäillyt pystyivät hyväksikäyttämään lapsia aikuisten uhrien rinnalla³; korostaa, että ihmiskauppaa lietsovat ihmiskauppiaiden saamat suuret voitot sekä kysyntä, joka kannustaa kaikenlaiseen hyväksikäyttöön; painottaa, että ihmiskauppiat käyttävät aivan yleisesti laillisia yrityksiä hyväksikäyttötoiminnan peiteyrityksinä; muistuttaa, että jäsenvaltioilla on oikeudellinen velvoite hillitä ja vähentää kysyntää, joka edistää kaikenlaista hyväksikäyttöä, ja että tämän olisi oltava ehkäisy- ja syytetoimien keskeinen tavoite;
22. kehottaa komissiota asettamaan etusijalle seksuaalista hyväksikäyttöä varten harjoitettavan rikollisen ihmiskaupan ennaltaehkäisemisen muun muassa toteuttamalla

¹ ”Data Collection on Trafficking in Human Beings in the EU”, 2020.

² Europolin tilanneraportti ”Trafficking in Human Beings in the EU”, 18. helmikuuta 2016.

³ COM(2018)0777, s. 6.

tiedotus-, valistus- ja koulutuskampanjoita sekä toimenpiteitä ja ohjelmia kysynnän hillitsemiseksi ja vähentämiseksi ja mahdollisesti antamaan asiaa koskevaa lainsäädäntöä; kehottaa myös jäsenvaltioita sisällyttämään ihmiskaupan uhrien palvelujen tietoisien käytön rikoksena kansalliseen lainsäädäntöönsä, kuten ihmiskaupan vastaisen direktiivin 18 artiklassa suositellaan ja kuten myös komissio esitti vuonna 2018¹, sekä säätämään tehokkaista, oikeasuhtaisista ja varoittavista seuraamuksista; kehottaa jäsenvaltioita tekemään tiivistä yhteistyötä ihmiskaupan kohteeksi joutuneiden henkilöiden kanssa toimivien kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa;

23. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota keskittymään seksuaalista hyväksikäyttöä varten harjoitettavan ihmiskaupan toistuviin ja uusiin piirteisiin, kuten lasten ja naisten lisääntyvään hyväksikäyttöön esimerkiksi seksuaalisiin tarkoituksiin houkuttelun ja seksuaalisen kiristämisen avulla sekä muun muassa ”rakastajapoika” (”lover boy”) -menetelmän käyttöön yleisimpänä keinona värvätä uhreja ja saada heidät alistumaan käyttäen verkkoteknologioita, siten, että kehitetään muun muassa verkkoturvallisuutta koskevia digitaalisia taitoja yhteistyössä kaikkien asiaankuuluvien toimijoiden kanssa; panee merkille, että ihmiskauppaa harjoittavien rikollisverkostojen lisääntynyt teknologian käyttö on merkittävästi muuttanut niiden perinteisiä toimintatapoja erityisesti joissakin ihmiskaupan vaiheissa;
24. korostaa, että sukupuoli- ja lapsisensitiiviset koulutusohjelmat kaikille ihmiskauppatapausten, tutkintojen ja mahdollisten uhrien kanssa tekemisissä oleville virkailijoille, tuomareille, sidosryhmille ja toimijoille ovat tärkeitä, ja pyytää lisäämään niiden määrää, jotta voidaan paremmin tunnistaa seksuaalista hyväksikäyttöä varten harjoitettavan ihmiskaupan mahdolliset uhrit varhaisessa vaiheessa, ja kannustaa jäsenvaltioita toteuttamaan uhrien tukemiseksi toimenpiteitä, joita ovat muun muassa irtautumisohjelmat, psykologiset tukitoimet, kunnolliset sosiaaliset ja ammatilliset uudelleenintegroinnin mahdollisuudet, koulutus ja kattavien seksuaali- ja lisääntymisterveyspalvelujen saatavuus, oikeussuojat ja siihen liittyvät oikeudet, sekä ottamaan toimiin mukaan kansalaisyhteiskunnan, työmarkkinaosapuolet ja yksityisen sektorin; painottaa tässä yhteydessä myös suuren yleisön valistusohjelmien tärkeyttä mahdollisten uhrien tunnistamisen ja suojelun kannalta; korostaa tarvetta varata koulutukseen riittävästi varoja ja kehottaa siksi jäsenvaltioita osoittamaan riittävät resurssit;
25. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön kattavan ikä- ja kehitystason mukaisen seksuaalikasvatuksen keskeisenä keinona kaikkien naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan muotojen, kuten ihmiskaupan ja seksuaalisen hyväksikäytön, torjumisessa sekä antamaan sen yhteydessä suostumukseen ja ihmissuhteisiin liittyvää valistusta, jolla edistetään terveitä kunnioitukseen ja tasa-arvoon perustuvia asenteita kaikessa vuorovaikutuksessa;

Ihmiskauppa työvoiman riistämistarkoituksessa

26. pitää erittäin valitettavana, että useat jäsenvaltiot ja kansalaisyhteiskunnan järjestöt ovat raportoineet työvoiman riistämistarkoituksessa harjoitettavan ihmiskaupan

¹ COM(2018)0777, s. 6.

lisääntyneen¹; pitää valitettavana, että myös lapset ovat yhä useammin joutuneet työvoiman riistämistarkoituksessa harjoitettavan ihmiskaupan uhreiksi, ja kehottaa jäsenvaltioiden kansallisia työsuojeluviranomaisia toteuttamaan kiireesti toimia, joilla kyseinen toiminta tunnistetaan ja lopetetaan; kehottaa lisäksi Euroopan työviranomaista ensisijaisesti puuttumaan vakavan työvoiman riiston ongelmaan ja tukemaan jäsenvaltioita lisäämällä asiaan liittyviä valmiuksia vakavien työvoiman riistämistapausten paremman tunnistamisen varmistamiseksi ja seuraamusten määrittämiseksi kohdennettujen tarkistusten kautta; korostaa, että on tärkeää harkita työvoiman riistämisen sisällyttämistä uhreja avustaville virkailijoille tarkoitettuihin koulutusohjelmiin, jotta voidaan parantaa pakkotyöhön tähtäävän ihmiskaupan uhreiksi joutuneiden henkilöiden varhaista tunnistamista; kehottaa komissiota tutkimaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, miten halpojen työvoimapalvelujen kysyntä lisää työvoiman riistämistarkoituksessa harjoitettavaa ihmiskauppaa; kehottaa jäsenvaltioiden viranomaisia tehostamaan toimiaan kaikenlaisen epävirallisen ja sääntelemättömän työn poistamiseksi ja varmistamaan siten kaikkien työntekijöiden oikeudet; korostaa, että kyseisten työntekijöiden epävarma työasema tekee heistä riippuvaisia työnantajistaan ja antaa ihmiskauppaan syyllistyneille mahdollisuuden käyttää hyväksi uhrejaan;

Muut hyväksikäytön muodot

27. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota keskittymään ihmiskaupan kaikkien muotojen toistuviin ja uusiin piirteisiin, esimerkiksi ihmiskauppaan työvoiman riistämistä, pakotettua kerjäämistä, pakko- ja valeavioliittoa, rikollisuuteen pakottamista ja muita tarkoituksia varten; korostaa, että ihmiskauppaa lietsovat ihmiskauppioiden saamat suuret voitot sekä kysyntä, joka edistää kaikenlaista hyväksikäyttöä; panee huolestuneena merkille, että monissa EU:n jäsenvaltioissa ei ole asianmukaista lainsäädäntöä kaikenlaisen hyväksikäytön uhreja varten; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon kaikenlaiset ihmiskaupan muodot tarjotessaan uhreille suojelua, apua ja tukea; panee merkille, että huolimatta viimeaikaisista raporteista koskien rikollisjärjestöjä, jotka osallistuvat työvoiman riistämistarkoituksessa ja muuta hyväksikäyttöä varten harjoitettavaan ihmiskauppaan eri puolilla EU:ta, tällaisesta hyväksikäytöstä ei kuitenkaan ole saatavilla riittävästi tietoa, sitä koskeva lainsäädäntö on puutteellista ja uhrin eivät saa tukipalveluja;
28. panee merkille, että 18 prosenttia kaikista uhreista oli muissa hyväksikäyttötarkoituksissa harjoitetun ihmiskaupan uhreja²; toteaa, että tämä kattaa muun muassa pakotetun kerjäämisen, rikollisuuteen pakottamisen, vauvojen myynnin, elinten poistamisen, laittoman adoption, taloudellisen hyväksikäytön petosten kautta ja sijaissyntytyistä varten tapahtuvan ihmiskaupan; huomauttaa, että monet pakotetun kerjäämisen ja rikollisuuteen pakottamisen uhrin tulevat usein marginalisoituneista romaniyhteisöistä ja monet heistä ovat lapsia;
29. korostaa, että ihmiskauppaa koskevassa EU:n oikeudellisessa ja poliittisessä kehityksessä yhdistetään sekä sisäinen että ulkoinen ulottuvuus ja tunnustetaan, että ihmiskauppa on vakava rikos ja ihmisoikeusloukkaus ja sen torjuminen on EU:n ulkoisen toiminnan selkeä tavoite; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan yhteistyötä kolmansien

¹ Komission kolmas kertomus edistymisestä ihmiskaupan torjunnassa (2020) (ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta annetun direktiivin 2011/36/EU 20 artiklassa edellytetty) (COM(2020)0661).

² COM(2020)0661.

maiden kanssa ihmiskaupan kaikkien muotojen torjumiseksi ja vahvistamaan mahdollisuuksia yhteisiin tutkimuksiin ja erityisiin syytetoimiin;

Turvapaikanhakijoihin ja muuttajiin liittyvä ihmiskauppa

30. korostaa, että vaikka suurin osa uhreista on EU:n kansalaisia, rikollisjärjestöt ovat salakuljettaneet ihmiskaupan uhreja EU:hun muuttoreittejä pitkin ja humanitaariset kriisit asettavat muuttajat, pakolaiset ja turvapaikanhakijat entistäkin alttiimmiksi ihmiskaupalle; huomauttaa, että kesken Välimeren reitin kautta seksuaalista hyväksikäyttöä varten EU:hun kaupattujen naisten ja tyttöjen määrä on lisääntynyt jyrkästi viime vuosina¹; kehottaa jäsenvaltioita ja EU:ta tunnistamaan nämä naiset ja tytöt ja estämään samanlaiset tapaukset tulevaisuudessa käyttämällä johdonmukaista ja koordinoitua oikeusperusteista sekä sukupuoli- ja lapsisensitiivistä lähestymistapaa estääkseen ja torjuakseen ihmiskauppaa; muistuttaa, että naiset ja lapset joutuvat usein seksuaalisen hyväksikäytön uhreiksi muuttoreitin varrella vastineeksi suojelusta ja perusylläpidosta; korostaa, että perusteet sille, että näille naisille ja lapsille myönnetään virallinen ihmiskaupan uhrin asema, ovat usein niin jäykät, että niitä ei voi täyttää, ja että he eivät näin ollen voi saada tarvittavaa apua kärsimiensä vahinkojen korjaamiseksi;
31. muistuttaa, että turvapaikanhakijat, pakolaiset ja muuttajat ja erityisesti ilman huoltajaa olevat ja huoltajastaan eroon joutuneet alaikäiset ovat alttiita ihmiskaupalle ja että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä naisten, lasten ja muihin riskiryhmiin kuuluvien kauppaan; korostaa, että muuttoliikeprosessin eri vaiheissa on haavoittuvuuksia ja riskejä ennen itse muuttomatkaa, matkalla EU:hun ja määränpäässä sekä mahdollisen palautuksen yhteydessä; toteaa, että muuttajien riskiä joutua ihmiskaupan uhriksi lisää myös heidän huono paikallisen kielen taitonsa ja/tai se, että he eivät ole tietoisia oikeuksistaan, heillä on rajalliset mahdollisuudet elannon tai laadukkaan koulutuksen hankkimiseen ja heidän liikkumisvapauttansa on rajoitettu;
32. tuo esiin kansainvälistä suojelua koskeviin menettelyihin rekisteröityjen ihmiskaupan uhrien erittäin vähäisen määrän; kehottaa jäsenvaltioita antamaan maahan tuleville enemmän tietoa, myös kääntämisen ja tulkkauksen avulla, heidän oikeuksistaan ja heihin sovellettavista EU:n lainsäädännön mukaisista menettelyistä, myös mahdollisuuksista saada tukea ihmiskaupan ja hyväksikäytön ehkäisemiseksi työskentelevien asianajajien ja kulttuurivälittäjien kautta;
33. huomauttaa, että joissakin jäsenvaltioissa kansainvälistä suojelua hakevat henkilöt, jotka on todettu ihmiskaupan uhreiksi, ovat saattaneet päättää tai heidän on ollut pakko vaihtaa menettelyä ja hakea oleskelulupaa oleskelulupadirektiivin nojalla²; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että ihmiskaupan vastaiset menettelyt ja turvapaikkamenettelyt liittyvät toisiinsa ja täydentävät toisiaan;
34. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että Dublin III -asetuksen, ihmiskaupan vastaisen direktiivin ja oleskelulupadirektiivin säännöksiä sovelletaan johdonmukaisesti, jotta estetään joitakin jäsenvaltioita siirtämästä ihmiskaupan uhreja maahan, jossa heitä

¹ Toinen edistymiskertomus, COM(2018)0777, s. 3.

² Euroopan tason täytäntöönpanon arviointi – ”Implementation of Directive 2011/36/EU: Migration and gender issues”, parlamentin tutkimuspalvelujen pääosasto, jälkiarviointiyksikkö, 15. syyskuuta 2020, s. 49.

hyväksikäytettiin heidän saavuttuaan ensimmäisen kerran, ja lisäämstä siten riskiä, että he joutuvat uudestaan ihmiskaupan uhriksi ja traumatisoituvat uudelleen;

35. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan mahdollisten uhrien tunnistamiseksi varhaisessa vaiheessa erityisesti muuttovirtojen yhteydessä ja järjestelykeskuksissa sekä toteuttamaan suojelu- ja ennaltaehkäisytoimenpiteitä; korostaa, että tunnistetuille mahdollisille uhreille olisi tarjottava suojelua ja pääsy turvalliseen paikkaan, jossa he voivat saada tietoa ja oikeusapua; kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään toimiin sen varmistamiseksi, että kaikkien uhrien, myös muuttajauhrien, oikeussuoja toteutuu heidän kotipaikka- asemastaan riippumatta;
36. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan riittävästi resursseja ja erityispalveluja ihmiskaupan tosiasiallisille ja oletetuille uhreille, myös naisille sekä ilman huoltajaa oleville ja huoltajastaan eroon joutuneille alaikäisille, sekä varmistamaan, että suojissa on riittävästi paikkoja; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että vastaanottopalveluissa on sukupuolinäkökohtiin perehtynyttä henkilöstöä, ja tarjoamaan asianmukaista tukea ja rahoitusta uhrien parissa työskenteleville kansalaisyhteiskunnan järjestöille;
37. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan ihmiskaupan uhrien oikeuden perhe-elämään ja arvioimaan mahdollisuutta ulottaa uhreille myönnetty kansainvälinen suojelu koskemaan myös heidän perheenjäseniään; kehottaa jäsenvaltioita nopeuttamaan perheenyhdistämismenettelyjä, jotka koskevat uhrien perheenjäseniä, jotka ovat vaarassa lähtömaassa;
38. korostaa tarvetta perustaa kansallisia mekanismeja tietojen keräämiseksi kansainvälistä suojelua koskevissa menettelyissä olevista ihmiskaupan uhreista, jotta voidaan varmistaa todettujen tapausten seuranta;
39. pitää huolestuttavana sitä, että toipumis- ja harkinta-aika on riippuvainen uhrin yhteistyöstä tutkinnan aikana ja että sen myöntävät lainvalvontaviranomaiset; pitää valitettavana, että joissakin jäsenvaltioissa¹ toipumis- ja harkinta-aikaa ei myönnetä ihmiskaupan uhreille, jotka ovat EU:n ja/tai ETA:n kansalaisia, eikä turvapaikanhakijoille; kehottaa komissiota seuraamaan käytettävissä olevien oikeudellisten ratkaisujen täytäntöönpanoa jäsenvaltioiden tasolla ja erityisesti toipumis- ja harkinta-ajan myöntämistä;
40. huomauttaa, että Europolin mukaan samat rikollisjärjestöt ovat joskus vastuussa muuttajien salakuljetuksesta ja ihmiskaupasta² ja että tutkimukset osoittavat, että ihmiskauppiat ottavat yhä useammin hyväksikäytön kohteeksi muuttajia ja turvapaikanhakijoita EU:ssa³; korostaa ennaltaehkäisyn merkitystä sekä ihmiskaupan torjuntaa toimittaessa yhteistyössä kolmansien maiden, sekä lähtö- että kauttakulkumaiden, kanssa salakuljetuksen torjunnassa ja sitä, että on tärkeää suojella ihmiskaupan uhreja ja varmistaa kattavat tuki-, uudelleenkotoutus- ja kuntoutusohjelmat;

¹ Yhdeksäs yleiskertomus GRETan toiminnasta, s. 57.

² Europolin alaisen ihmisten salakuljetusta tutkivan eurooppalaisen keskuksen neljännes vuosikertomus (2020).

³ Vakavaa ja järjestäytyneitä rikollisuutta koskeva Europolin uhkakuva-arvio (SOCTA) 2017.

41. muistuttaa jäsenvaltioita siitä, että turvapaikanhakijoiden turvallisten ja laillisten maahantuloreittien puute lisää heidän alttiuttaan ihmiskaupalle, sillä heidän hyväksikäyttönsä on mahdollista sekä kauttakulun aikana että saapumisen yhteydessä; kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan lisää turvallisia ja laillisia muuttoreittejä, kuten humanitaarisia viisumeita, haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden hyväksikäytön ehkäisemiseksi;
42. toteaa, että paperittomuus tai riippuvuusasema lisää uhriksi joutumisen todennäköisyyttä ja vähentää todennäköisyyttä, että uhrit hakevat apua tai ilmoittavat hyväksikäytöstä maahanmuuttoon liittyvien seurausten pelossa, mikä asettaa heidät alttiiksi riistolle ja hyväksikäytölle; toteaa, että ihmiskauppaa koskevan kansallisen lainsäädännön ja politiikan kattavuuden ja täytäntöönpanon merkittävät puutteet antavat ihmiskauppaan syyllistyville lisää mahdollisuuksia käyttää hyväksi maassa luvattomasti oleskelevia uhreja ja jättävät suuria ihmisryhmiä muita alttiimmiksi hyväksikäytölle; kehottaa jäsenvaltioita irrottamaan muuttoliikkeen valvontatoimet lainvalvontatoimista; korostaa, että olisi otettava käyttöön turvallisia ilmoitusmekanismeja ja tehokkaita valitusmekanismeja haavoittuvassa asemassa olevia henkilöitä varten;

Lapsikauppa

43. panee merkille, että lähes neljännes kaikista uhreista EU:ssa on lapsia ja että suurin osa lapsiuhreista (78 prosenttia) EU:ssa on tyttöjä; huomauttaa, että lähes 75 prosenttia kaikista lapsiuhreista EU:ssa oli EU:n kansalaisia; on erityisen huolissaan väkivallasta, hyväksikäytöstä ja riistosta, jota erityisesti seksuaalista hyväksikäyttöä varten kaupatut lapsiuhrit kokevat EU:ssa¹;
44. muistuttaa, että jäsenvaltioilla on velvollisuus kiinnittää erityistä huomiota ihmiskaupan lapsiuhreihin ja asettaa lapsen etu kaikissa toimissa etusijalle; korostaa ihmiskaupan uhreiksi joutuneiden lasten kärsimää ruumiillista ja henkistä vahinkoa ja heidän lisääntyneitä alttiuttaan hyväksikäytölle; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan vahvat lastensuojelutoimet, lapsuutta koskevan oletaman ja lapsen iän arvioinnin, suojelun ennen rikosoikeudenkäyntiä ja sen aikana, avun saamisen ilman ehtoja, korvaukset, rankaisematta jättämisen, lapsiuhrin perheenjäsenen avustamisen ja tukemisen sekä ennaltaehkäisyä;
45. kehottaa jäsenvaltioita keskittymään lapsiuhrien tunnistamiseen ja siihen, että heitä autetaan käyttämään oikeuksiaan; korostaa, että lapsiuhreille, myös ilman huoltajaa oleville lapsiuhreille, on välittömästi nimitettävä hyvin koulutetut ja asianmukaista tukea saavat holhoojat, myös tilapäiset holhoojat hätätoimenpiteenä, ja korostaa lapsiystävällisten oikeus- ja asiantuntijapalvelujen merkitystä; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä riittävän ja asianmukaisen koulutuksen, erityisesti oikeudellisen ja psykologisen koulutuksen, varmistamiseksi niille, jotka työskentelevät ihmiskaupan lapsiuhrien kanssa, sekä lisäämään holhoojien määrää järjestämällä valistuskampanjoita;
46. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että konsulaattihenkilöstö kiinnittää erityistä huomiota alaikäisten henkilöllisyyden asianmukaiseen todentamiseen ja heidän yhteyteensä huoltajana tai laillisena holhoojana toimivaan henkilöön tai toimiviin henkilöihin, kun he ottavat alaikäisen biometriset tiedot viisumihakemusmenettelyssä;

¹ Europol, ihmisten salakuljetusta tutkiva eurooppalainen keskus (EMSC), 4. vuotuinen toimintakertomus – 2020.

kehottaa komissiota tiiviissä yhteistyössä Europolin ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa sekä jäsenvaltioita tarjoamaan kansallisille, paikallisille ja alueellisille viranomaisille kohdennettua ja tehokasta koulutusta ja tietoa ihmiskauppiaiden käyttämistä menetelmistä lapsikaupan estämiseksi;

47. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täysimääräisesti täytäntöön seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjuntaa koskevan direktiivin ja tehostamaan poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä seksuaalisen hyväksikäytön ehkäisemiseksi ja torjumiseksi EU:n tasolla; kehottaa jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja EU:n virastojen, erityisesti Europolin ja Eurojustin, kanssa, tehostamaan tietojenvaihtoa ja tukemaan rajatylittäviä tutkintatoimia;
48. panee erittäin huolestuneena merkille lasten seksuaalisen hyväksikäytön yleisyyden ja lapsikaupan ja lasten seksuaalisen riiston toistuvuuden ja normalisoinnin ja kehottaa verkkoalustoja toteuttamaan asianmukaisia toimia, jotta estetään lasten hyväksikäyttöön liittyvän materiaalin tuleminen saataville;
49. panee merkille sellaisten keinojen kuin internetin ja sosiaalisen median käytön mahdollisten uhrien värväämisessä ja houkuttelemisessa; kehottaa internetalustoja kiinnittämään erityistä huomiota asianmukaisten välineiden kehittämiseen; kehottaa käsittelemään tällaista verkkoväkivallan keinojen käyttöä uudessa digitaalisia palveluja koskevassa säädöksessä; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään tunnistamismallin sekä varhaista tukea ja apua verkossa tapahtuvan seksuaalisen riiston ja hyväksikäytön uhreiksi joutuneille lapsille sekä valistusohjelmia ja lapsiystävällisiä ilmoittamismekanismia; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan lisää toimia näiden verkkorikosten torjumiseksi ja vahvistamaan ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä; muistuttaa siksi tarpeesta kehittää lainvalvonta- ja lastensuojeluviranomaisten keskinäistä rajatylittävää yhteistyötä ja vaihtoa ja kehittää nopeaa perheiden jäljittämistä ja vaihtoehtoisia hoitojärjestelyjä ilman huoltajaa oleville alaikäisille;
50. huomauttaa, että lapsiuhrit tarvitsevat erityistukea, jossa otetaan huomioon heidän etunsa ja erityiset haavoittuvuutensa; kannustaa jäsenvaltioita varmistamaan, että lapsiuhrien kanssa tekemisissä olevat ammattilaiset, kuten lainvalvontahenkilöstö, rajavartijat, virkamiehet sekä oikeuslaitoksen ja sosiaali- ja terveysalan työntekijät, mukaan lukien nuorisotyöntekijät, saavat riittävän koulutuksen ihmiskaupan lapsiuhrien tunnistamiseksi, tukemiseksi ja ohjaamiseksi; panee merkille, että lainvalvontaviranomaisten erikoisryhmät, jotka on koulutettu lasten kuulemisten audiovisuaaliseen tallentamiseen, eivät osallistu järjestään kaikkien ihmiskaupan lapsiuhrien kuulemisiin; kehottaa jäsenvaltioita tekemään tästä vakiokäytännön ja kouluttamaan lainvalvontahenkilöstöä tällaiseen lapsiystävälliseen kuulemiseen; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään vahvan koko ketjun kattavan lähestymistavan, jossa erityisten ihmiskaupan tukiyksiköiden, kuten ihmiskaupan uhrien tukemiseen ja vastaanottamiseen erikoistuneiden keskusten, ja yleisten nuorten tukiyksiköiden välillä on tiiviit yhteydet ja jolla vastataan jokaisen ihmiskaupan lapsiuhrin erityistarpeisiin;
51. toteaa, että romanilapset ovat erityisen alttiita hyväksikäytölle ja ihmiskaupalle ja suuressa vaarassa joutua seksuaalisen hyväksikäytön, työvoiman riistämisen ja kerjäämiseen pakottamisen uhreiksi;

52. suhtautuu myönteisesti komission päätökseen sisällyttää lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjunnan tehostamisesta 24. heinäkuuta 2020 annettuun EU:n strategiaan mahdollisuuden perustaa lasten seksuaalisen hyväksikäytön ehkäisemisen ja torjumisen eurooppalainen keskus, kuten lasten oikeuksista 26. marraskuuta 2019 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa kehoitettiin, ja toteaa, että se muodostaisi kulmakiven koordinoitulle ja useiden sidosryhmien eurooppalaiselle toimintamallille, jonka pohjalta ehkäistään ja torjutaan lasten hyväksikäyttöä ja tuetaan uhreja;
53. toteaa, että lapsiin ja erityisesti ilman huoltajaa oleviin ja huoltajastaan eroon joutuneisiin muuttajalapsiin kohdistuu muuttoliikkeen yhteydessä edelleen suuri väkivallan, ihmiskaupan ja hyväksikäytön riski EU:hun suuntaavilla ja sen sisällä kulkevilla muuttoreiteillä; toteaa, että tytöt ovat vaarassa joutua seksuaalinen hyväksikäytön ja sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreiksi muuttoreitin alusta loppuun; edellyttää, että jäsenvaltiot tarjoavat ilman huoltajaa oleville ihmiskaupan lapsiuhreille apu-, tuki- ja suojelutoimenpiteitä, joilla vastataan heidän erityistarpeisiinsa, osoittavat heille holhoojan heti heidän saavuttuaan ja tarjoavat heille asianmukaiset ja sopivat elinolot; muistuttaa, että tällaisissa toimenpiteissä olisi otettava huomioon ilman huoltajaa olevien lasten etu sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä; tuomitsee sen, että jotkin jäsenvaltiot ovat käyttäneet ilman huoltajaa olevien alaikäisten ”suojelunsa” säilöönnottoa, myös poliisin pidätysseleissä; muistuttaa, että jäsenvaltioiden olisi tutkittava vaihtoehtoja säilöönnotolle, erityisesti lasten säilöönnotolle; muistuttaa, että säilöönnotto ei koskaan ole lapsen edun mukaista ja että jäsenvaltioiden olisi tarjottava lapsiystävällistä majoitusta, johon ei liity vapaudenmenetystä;
54. toteaa, että ihmiskauppiat ovat usein etsineet mahdollisia uhreja vastaanottokeskuksista ja järjestäneet sieltä kuljetuksen hyväksikäyttöpaikkaan ja että asianomaisten viranomaisten ja muiden toimivaltaisten toimijoiden on siksi oltava jäsenvaltioissa erityisen valppaina ja valvottava ja suojeltava kyseisiä keskuksia kiinnittäen erityistä huomiota kaikkiin haavoittuvimpiin ihmisiin, kuten lapsiin, sekä vahvistamaan heidän suojeluaan sekä tarjoamalla heille tietoa että voimaannuttamalla heitä lisäämällä tietoisuutta kouluissa, nuorisokeskuksissa ja nuorisjärjestöissä; korostaa, että tarvitaan koordinoitua eurooppalaista lähestymistapaa kadonneiden ilman huoltajaa olevien muuttajalasten löytämiseksi ja suojelemiseksi;

Rikosoikeusjärjestelmien tehokkuus ja uhrien palvelujen käytön kriminalisointi

55. panee merkille ihmiskaupparikoksiin liittyvien syytteiden ja tuomioiden vähäisen määrän; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä ihmiskauppatapausten tutkinnan parantamiseksi ja nopeuttamiseksi tehostetuilla kansallisilla ja kansainvälisillä poliisitoimilla ja ottamaan käyttöön tiukkoja rikosoikeudellisia seuraamuksia ihmiskaupparikoksista; korostaa, että nykyiset kansalliset seuraamukset ja niiden täytäntöönpanotavat ovat edelleen varsin erilaisia eri jäsenvaltioissa; korostaa, että on kiinnitettävä erityistä huomiota aliraportoituihin ja alitutkittuihin aloihin, erityisesti kausi- ja tilapäistyövoiman käyttöön alhaisen osaamistason ja tulotason aloilla, esimerkiksi työvoiman riistämiseen maatalousalalla; kehottaa jäsenvaltioita torjumaan rankaisemattomuutta yhteistyössä jäsenvaltioiden, EU:n toimielinten, kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja muiden kumppanien kanssa toteutetulla asianomaisten EU:n virastojen välisellä koordinoitulla lähestymistavalla; toteaa, että näin voidaan lisätä tutkinta- ja syytetoimien tehokkuutta, kun voidaan muun muassa käyttää tehokkaasti Europolin ja Eurojustin ja muiden vastaavien virastojen nykyisiä alustoja; kehottaa siksi vakavan rikollisuuden, myös ihmiskaupan, ehkäisemisestä,

paljastamisesta tai tutkinnasta tai siihen liittyvistä syytetoimista vastaavia toimivaltaisia viranomaisia käyttämään laaja-alaisia tietojärjestelmiä, kuten Schengenin tietojärjestelmää (SIS II), niiden tukemiseksi asiaa koskevassa lainsäädännössä vahvistettujen säännösten mukaisesti;

56. huomauttaa, että kaikki jäsenvaltiot eivät ole ottaneet käyttöön ihmiskaupan vastaisen direktiivin 18 artiklan mukaista lainsäädäntöä¹; toteaa, että uhreilta vaadittujen palvelujen käytön kriminalisoimiseen liittyvä kirjava lainsäädäntöympäristö haittaa toimia kysynnän vähentämiseksi; pitää valitettavana, että uhrien palvelujen tietoiseen käyttöön ja seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvien syytteiden ja tuomioiden määrä on EU:ssa alhainen; kehottaa jälleen jäsenvaltioita kriminalisoimaan kiireellisesti ihmiskaupan uhrien palvelujen tietoisesti käytön;
57. korostaa, että EU:n lainvalvontaviranomaisten kannalta on ratkaisevan tärkeää kehittää tehokkaita ja laajennettuja analyttisiä valmiuksia jatkuvasti lisääntyvien verkon välityksellä toteutettavan ihmiskaupan rikosmallien torjumiseksi; kehottaa komissiota antamaan EU:n virastoille, kuten Europolille, sekä asianomaisten EU:n alakohtaisten rahastojen, kuten ISF:n, kautta jäsenvaltioille taloudellista tukea, jolla varmistetaan mahdollisimman korkeat analyttiset standardit ja asianmukaiset välineet jatkuvasti monimutkaisemmiksi muuttuvien tietomäärien käsittelemiseksi;
58. toteaa, että naisia rangaistaan suhteettomasti heidän sosioekonomisen tilanteensa tai maahanmuuttaja-asemansa vuoksi eikä heillä ole yhdenvertaista oikeussuojaa, mikä johtuu sukupuolistereotypioista, syrjivistä laeista, risteävästä tai moninkertaisesta syrjinnästä sekä menettelyjä ja todisteita koskevista vaatimuksista ja käytännöistä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että oikeussuoja on fyysisesti, taloudellisesti, sosiaalisesti ja kulttuurisesti kaikkien naisten saatavilla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita puuttumaan naisten oikeussuojan saatavuuden esteisiin;
59. pitää valitettavana, että ehdot, joiden mukaan uhri saa ihmiskaupan uhrin virallisen aseman, ovat usein liian tiukkoja, erityisesti alaikäisten ja muiden haavoittuvassa asemassa olevien uhrien osalta, jotka ovat taloudellisesti ja henkisesti riippuvaisia ihmiskauppiaista; pitää valitettavana, että uhrin saavat edelleen rikossyytteitä ja tuomioita rikoksista, jotka heidät on pakotettu tekemään ja jotka usein liittyvät heidän laittomaan maahantuloonsa jäsenvaltion alueelle, mikä on ihmiskaupassa tyypillistä; kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään selkeät säännökset, joilla suojellaan ihmiskaupan uhreja syytteesen asettamiselta tai rankaisemiselta sekä erotetaan uhrien suojele yhteistyöstä lainvalvontaviranomaisten kanssa, jossa koko todistustaakka on nyt uhrilla; pyytää jäsenvaltioita sen sijaan täyttämään uhrien psykologista tukea koskevat tarpeet; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavia toimenpiteitä, joilla varmistetaan ihmiskaupan vastaisen direktiivin 11 artiklan mukaisesti, että uhrille annettavan avun ja tuen ehtona ei ole uhrin valmius toimia yhteistyössä rikostutkinnassa, syytetoimien yhteydessä tai oikeudenkäynnissä;
60. pitää valitettavana, että ihmiskaupan uhrien henkilöllisyyttä koskevat tiedot näkyvät poliisiraporteissa ja tulevat ilmi oikeudenkäynnin aikana, mikä vuoksi uhrien on vaikea puhua tai heitä on vaikea suojella kostolta; kannustaa jäsenvaltioita säilyttämään uhrien nimet ja muut henkilöllisyydestiedot erillisissä asiakirjoissa siten, että ne ovat

¹ Toinen edistymiskertomus, COM(2018)0777, s. 29.

poliisin ja syyttäjän saatavilla mutta niitä ei luovuteta ihmiskaupasta epäillyille tai heidän asianajajilleen ja kunnioitetaan oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin;

61. korostaa taloudellisen tutkinnan ja rahavirtojen seuraamisen merkitystä keskeisenä strategiana ihmiskaupasta hyötyvien järjestäytyneiden rikollisverkostojen tutkinnassa ja niihin liittyvissä syytetoimissa; kehottaa jäsenvaltioita käynnistämään taloudellisia tutkintoja ja tekemään yhteistyötä rahanpesun asiantuntijoiden kanssa, kun ne käynnistävät uusia ihmiskauppaa koskevia tutkintoja; kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan ihmiskauppaan osallistuneiden henkilöiden varojen jäädyttämiseen ja menetetyksi tuomitsemiseen sekä korvausten maksamiseen uhreille liittyvää yhteistyötä muun muassa käyttämällä menetetyksi tuomitun rikosten tuottaman hyödyn uhrien auttamisen ja suojelun tukemiseen, mihin kannustetaan ihmiskauppadirektiivin johdanto-osan 13 kappaleessa; kehottaa komissiota arvioimaan ja edistämään olemassa olevan oikeudellisen yhteistyön ja poliisiyhteistyön sekä käytettävissä olevien välineiden käyttöä, kuten tuomioistuinten päätösten vastavuoroista tunnustamista, yhteisiä tutkintaryhmiä sekä eurooppalaista tutkintamääräystä; kehottaa tässä yhteydessä soveltamaan tehostettua kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jolla pyritään edistämään yhteistä ajattelua kaikilla aloilla, kuten muuttoliike, työllisyys, työterveys ja -turvallisuus ja monet muut alat;

Yhteistyö jäsenvaltioiden välillä ja EU:n virastojen kanssa

62. muistuttaa EU:n virastojen roolista uhrien varhaisessa tunnistamisessa ja ihmiskaupan torjunnassa; kehottaa lisäämään oikeus- ja sisäasioiden alan virastojen resursseja, jotta voidaan kouluttaa niiden henkilöstöä ja kehittää valmiuksien kehittämistä välineitä uhrien havaitsemista varten, mihin sisältyy asianmukaisen sukupuoli- ja lapsisensitiivistä lähestymistapaa koskevan koulutuksen saaneiden virkailijoiden nimittäminen, erityisesti niissä jäsenvaltioissa, joihin kohdistuu suuri määrä eri ryhmistä koostuvia muuttovirtoja; kehottaa komissiota laatimaan suuntaviivat sukupuoli- ja ihmisoikeusasiantuntemuksen valtavirtaistamiseksi lainvalvontaviranomaisten toiminnassa kaikkialla EU:ssa, muun muassa kehittämällä jatkuvia ohjelmia sukupuolten tasapuolisen edustuksen parantamiseksi päätöksentekoprosesseissa ja ihmiskauppaa käsittelevien oikeus- ja sisäasioiden alan virastojen henkilöstössä;
63. suhtautuu myönteisesti siihen, että oikeus- ja sisäasioiden alan virastot ovat liittyneet yhteiseen julkilausumaan, jossa sitoudutaan tekemään yhteistyötä ihmiskaupan torjumiseksi; kehottaa samoin jäsenvaltioita lisäämään ihmiskaupan torjuntaan liittyvää rajatylittävää yhteistyötä ja tiedon jakamista asianomaisten EU:n virastojen, kuten Eurojustin, Europolin, perusoikeusviraston, Frontexin, CEPOLin, EIGEn ja EASOn, kanssa;
64. muistuttaa Eurojustin keskeisestä roolista monimutkaisiin tutkinta- ja syytetoimiin liittyvässä yhteistyössä ja niiden koordinoinnissa jäsenvaltioiden oikeusviranomaisten kesken muun muassa eurooppalaisen pidätysmääräyksen ja eurooppalaisen tutkintamääräyksen sekä yhteisten tutkintaryhmien käytön avulla; kehottaa jäsenvaltioita saattamaan ihmiskauppatapaukset entistä useammin ja nopeammin Eurojustin käsiteltäväksi oikeudellisten tutkinta- ja syytetoimien koordinoinnin tehostamiseksi jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä; kannustaa lisäämään yhteisten tutkintaryhmien käyttöä Eurojustin ja Europolin tuella, koska tämä oikeudellisen yhteistyön väline on osoittautunut erityisen tehokkaaksi ihmiskaupan torjunnassa;

65. kannustaa jäsenvaltioita lisäämään datan ja tietojen vaihtoa ihmiskaupan torjumiseksi käyttämällä Europolin asiaankuuluvia resursseja ja tietokantoja;
66. kehottaa CEPOLia tarjoamaan koulutusta toimivaltaisille lainvalvontaviranomaisille tutkintaan ja uhrien suojeluun liittyvien standardoitujen toimintatapojen varmistamiseksi;

Suosituks

67. kehottaa komissiota tarkistamaan ihmiskaupan vastaista direktiiviä perusteellisen vaikutustenarvioinnin jälkeen, jotta voidaan tehostaa kaikkien ihmiskaupan muotojen, erityisesti sen laajimman muodon eli seksuaalista hyväksikäyttöä varten harjoitettavan ihmiskaupan, ehkäisemiseen ja torjuntaan ja niitä koskeviin syytetoimiin liittyviä toimenpiteitä, ottaa huomioon verkkoteknologian käyttö sekä ihmiskaupan leviämässä että sen torjumisessa sekä tehostaa toimenpiteitä, jotka koskevat ennaltaehkäisyä ja uhrien varhaista tunnistamista sekä ehdoitta annettavan avun ja suojelun helppoa saatavuutta, samalla kun vahvistetaan horisontaalista sukupuoli- ja lapsisensitiivistä näkökulmaa kaikkiin ihmiskaupan muotoihin;
68. kehottaa komissiota muuttamaan ihmiskaupan vastaista direktiiviä sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot nimenomaisesti kriminalisoivat kaikkien ihmiskaupan uhrien tarjoamien palvelujen, joihin liittyy hyväksikäyttöä, tietoisien käytön, kuten ihmiskaupan vastaisen direktiivin 18 artiklassa ehdotetaan, ottaen huomioon tämän rikoksen vakavuus ja laajuus kaikkialla EU:ssa ja syytteiden vähäinen määrä; pitää valitettavana, että syyttäjäviranomaisten on vaikea todistaa, että henkilö on tiennyt käyttävänsä ihmiskaupan uhrin palveluja; korostaa, että todisteiden löytämisen vaikeus ei välttämättä ole pätevä syy olla kohtelematta tietuystyyppistä toimintaa rikoksena; toteaa, että rikosoikeudellisen vastuun rajoittaminen vain tilanteeseen, jossa käyttäjä on suoraan ja tosiasiallisesti tietoinen siitä, että henkilö on ihmiskaupan uhri, luo erittäin korkean kynnyksen syytteiden nostamiselle; katsoo, että tämän rikoksen kohdalla edellytettävää tiedon tasoa olisi tutkittava tarkasti; katsoo, että käyttäjän olisi osoitettava, että kaikki kohtuulliset toimet oli toteutettu uhrin tarjoamien palvelujen käytön välttämiseksi; on huolissaan siitä, että lainvalvontaviranomaisilla ei ole riittävästi tietoa ihmiskaupan uhrien tarjoamien palvelujen tietoisesta käytöstä, sekä kyseistä säännöstä koskevan oikeuskäytännön puuttumisesta ja käytettyjen henkilöresurssien riittämättömyydestä ja puutteellisuudesta; korostaa, että jäsenvaltioiden on tärkeä tehostaa pyrkimyksiään lisätä tutkinta- ja syytetoimien määrää ja keventää uhreihin ja heidän todistajanlausuntoihinsa kohdistuvaa taakkaa todistusaineiston keräämistä koskevien menettelyjen aikana; kehottaa antamaan tutkijoille, syyttäjille ja tuomareille säännöllistä ja räätälöityä koulutusta sekä käyttämään järjestelmällisesti talousrikostutkintaa ja muita tehokkaita tiedusteluun perustuvia tutkintavälineitä, jotka voivat tarjota uhrien todistajanlausuntojen lisäksi käytettäviä erilaisia todisteita; kehottaa jäsenvaltioita osoittamaan riittävästi taloudellisia ja henkilöresursseja siihen, että tätä rikosta voidaan torjua asianmukaisesti;
69. kehottaa komissiota julkaisemaan viipymättä ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävän erityisen EU:n strategian, jotta ihmiskauppaa EU:ssa voidaan käsitellä ensisijaisena alana kattavan, sukupuoli- ja lapsispesifin ja uhrilähtöisen oikeudellisen ja toimintapoliittisen kehyksen avulla;
70. muistuttaa, että ihmiskaupan vastainen direktiivi on pantava täysimääräisesti täytäntöön ja että kaikkien alan toimijoiden, muun muassa lainsäätäjien, tuomareiden, syyttäjien,

poliisin ja julkishallintojen, on sovellettava sitä johdonmukaisesti ja huolellisesti; korostaa, että kaikkien näiden toimijoiden asianmukainen koulutus on olennaisen tärkeää samoin kuin ehkäisevät valistuskampanjat sekä julkishallinnon ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen välinen yhteistyö; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimia tässä asiassa;

71. kehottaa komissiota arvioimaan ja tarkastelemaan säännöllisesti ihmiskaupan vastaisen direktiivin täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja esittämään 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti kertomuksen, jossa arvioidaan, missä määrin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tarvittavat toimenpiteet direktiivin noudattamiseksi, sekä nykyisen kansallisen lainsäädännön vaikutusta, ja käynnistämään kiireellisesti rikkomusmenettelyjä tapauksissa, joissa direktiivin täytäntöönpano ei ole ollut tehokasta, raporttoimaan Euroopan parlamentille ja esittämään ehdotuksia sen tarkistamiseksi;
72. kehottaa komissiota arvioimaan oleskeluluvasta, annetun oleskelulupadirektiivin uudelleentarkastelua sen varmistamiseksi, että uhreja ei palauteta harkinta-ajan päättyessä ja että ihmiskaupan kohteeksi joutuneiden henkilöiden oleskelulupien ehtona ei ole henkilön osallistuminen tai valmius osallistua asian tutkintaan tai rikosoikeudenkäyntiin; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että ihmiskaupan vastaisessa direktiivissä säädetty ehdoista annettava apu ja tuki sovitetaan yhteen oleskelulupadirektiivin ja sen soveltamisen kanssa;
73. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota määrittelemään, osoittamaan ja varaamaan riittävän rahoituksen ihmiskaupan torjuntaan joko kansallisella tai EU:n tasolla hyödyntämällä EU:n rahastojen ja hankkeiden, kuten turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston (AMIF), sisäisen turvallisuuden rahaston sekä kansalaisten, tasa-arvon, perusoikeuksien ja arvojen ohjelman Daphne-lohkon, uudessa monivuotisessa rahoituskehysessä tarjoamia rahoitusmahdollisuuksia;
74. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita järjestämään tiedotuskampanjoita mahdollisille uhreille ja kertomaan heille avusta, suojelusta ja heidän oikeuksistaan EU:n eri jäsenvaltioissa;
75. kehottaa komissiota tekemään näyttöön perustuvaa tutkimusta mahdollisiin uhreihin liittyvistä riskitekijöistä ja siitä, miten eri politiikanalat risteävät ihmiskaupan kanssa riskialoilla;
76. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita noudattamaan uhrien oikeuksiin keskittyvää ihmisoikeusperusteista lähestymistapaa ihmiskaupan ehkäisemisessä, tekemään yhteistyötä kansalaisyhteiskunnan kanssa tarvittavien palvelujen ja avun tarjoamiseksi uhreille ja varmistamaan, että heillä on mahdollisuus saada oikeussuojaa sekä vahingonkorvauksia ja muita korvauksia;
77. korostaa johdonmukaisen lähestymistavan merkitystä mahdollisten uhrien tunnistamisen parantamiseksi muuttovirtojen yhteydessä ja järjestelykeskuksissa ja sitä, että on tärkeää parantaa turvapaikkamenettelyjen saatavuutta ja varmistaa, että ne täydentävät ihmiskauppaan liittyviä menettelyjä; kehottaa komissiota arvioimaan ihmiskaupan vastaisen direktiivin täytäntöönpanoa ja esittämään ehdotuksia sen tarkistamiseksi;
78. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan kiireellisiä toimenpiteitä muuttajien salakuljetuksessa ja ihmiskaupassa toimivia rikollisryhmiä vastaan ottaen huomioon,

kuinka todennäköisesti salakuljetetut henkilöt joutuvat ihmiskaupan uhreiksi, ja arvioimaan riskiä, jolle muuttajat ja kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevat henkilöt, erityisesti ilman huoltajaa olevat alaikäiset, huoltajastaan eroon joutuneet lapset ja naiset, altistuvat; korostaa tässä yhteydessä tarvetta lisätä laillisia ja turvallisia muuttoreittejä, jotta estetään haavoittuvassa asemassa olevien sääntöjenvastaisesti maassa oleskelevien ihmisten hyväksikäyttö;

79. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan vastauksena covid-19-tautiin valmiussuunnitelman, jolla varmistetaan ihmiskaupan vastaisten järjestelmien vähimmäistason toiminta hätätilanteissa; toteaa, että valmiussuunnitelmassa olisi varmistettava uhrien saatavilla olevat vähimmäispalvelut heidän välittömiin tarpeisiinsa vastaamiseksi aikana, jolloin mahdollisuudet ohjaukseen, suojeluun, asian tutkintaan ja tuomioistuinkäsittelyyn ovat rajallisia;
80. kehottaa komissiota varmistamaan EU:n ihmiskaupan torjunnan koordinaattorin työn jatkuvuuden nimittämällä kokopäiväisen EU:n ihmiskaupan torjunnan koordinaattorin sekä sisällyttämään tämän uuteen ihmiskauppaa koskevaan strategiaan;
 - o
 - o o
81. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.